

אודיטוריום מוזיאון הכט

בית הספר לאמנויות
החוג למוסיקה

הקונצרט הרביעי במסגרת

סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית תשע"ה (2014/15)

יום א', 25 בינואר 2015, בשעה 14:15, באודיטוריום מוזיאון הכט

קונצרט

בנגינת

אנסמבל ניקל

פטריק שטאדלר, סקסופונים
ירון דויטש, גיטרה חשמלית
בריאן ארקיןל, כלי-נקישה
אנטואן פרנסואז, פסנתר
תומר הררי קפלן, טכנאי קול

בתכנית:

קלמנס גאדשנטטר: *Sad Songs* לסקסופון, לגיטרה חשמלית, לכלי-נקישה ולפסנתר (2012)

מרקו מומי: *Almost Nowhere* לסקסופון, לגיטרה חשמלית, לכלי-נקישה ולפסנתר (2014)

משך הקונצרט כשעה ורבע

נולד בצל (Zell), אוסטריה. למד קומפוזיציה אצל אורבאנר (Erich Urbannwer) ולאכנמן (Helmut Lachenmann) ונגינה בחליל בבית ספר הגבוה למוסיקה בווינה. בראש מעייניו: **שמע-הבנה-קומפוזיציה**. בשנים האחרונות התמקד בעיסוק בבאנליות (*Semantical Investigations 1&2*, מה מכנים כאן באנאלי?), בפולימודאליות של ההאזנה (*platzen/bersten*) לצ'לו ולפסנתר, *häuten, schlitzen, reissen* – רביעיות כלי-קשת 1-3, ES – אופרה מינימלית לקול, לאנסמבל ולקולנוע) ובאיקונוגרפיה מוסיקלית (מחזור היצירות *ICONOSONICS*).

יצירותיו חוברו בהזמנת תחנות שידור, פסטיבלים וגופי ביצוע בולטים רבים, והוא עובד עם בכירי המוסיקאים. זכה במלגות ובפרסים יוקרתיים. מאז 1992 הוא משתף פעולה עם יוצרים שונים בתחומי וידאו וספרות. החל ב-2003/04 משמש כפרופסור לתיאוריה ולניתוח באוניברסיטת המוסיקה בגראץ (Graz), אוסטריה. ב-2013 היה מרצה אורח בבית הספר הגבוה למוסיקה בדרזדן, וב-2014 לימד בקורסי הקיץ למוסיקה חדשה בדארמשטט. גאדנשטטר חיבר ופרסם כתבים רבים.

למדנו מה פירוש "להיות עצוב", איך זה מרגיש וכיצד ביכולתנו (או: עלינו) להביע זאת (הסבירות של החוויה והסבירות של הביטוי הן גודל קולקטיבי בתוככי העצמי שלנו). אנחנו מבינים כיצד לתפוס זאת כ-*presets*, גם במובן הצלילי. עצב ותחושות כאב נתפסים באמצעות מחוות צליליות סטנדרטיות. מצבים צליליים סטנדרטיים מחוללים את התחושות שנרכשו. באמצעותם אנחנו חשים ומבינים את מה שמגיע לאזנינו, ובאמצעות מה שמגיע לאזנינו אנחנו מבינים את התחושה.

תבניות צליל כאלה טעונות באופן פולימודאלי. כלומר, כל דבר 'צלילי' טעון באופן זה. השמע כרוך בגירויים מישושיים, בתמונות ויזואליות (פנימיות), בתחושות וברגשות. כמימזיס של מחוות גופניות, תבניות צליל המלוות עצב או כאב קשורות בצורות תנועה של הגוף ומתגלות בתבניות הצליל כצורות תנועה סטרוקטוראליות. בלעדי הצמדות פולימודאליות אלה היו עבורנו התרחשויות צליליות ('כ'טהורות') חסרות משמעות. ובכל זאת, תבניות הצליל אינן נחוות באמצעות אותן צורת תנועה גופניות כבעלות משמעות, כמגיבות באופן ספציפי על מצב מסוים, או כקובעות מצב כזה.

זוהי התשתית שממנה נובעת העשייה הקומפוזיטורית שלי. על יסוד האבחנות הקולקטיביות ועל ידי תימאטיזציה שלהן אני מנסה להפיק "קרקע ספציפית" ממה שמוכר. אני מחפש בשמיעה צורה של הבנה, אשר נמצאת מעבר למה ששגור אצלי עד כה כשמע וגם כהבנה. **שמיעה-הבנה-קומפוזיציה** כהנחת עבודה – השמע וההבנה שהתקבלו חייבים להיות מטופלים באופן קומפוזיטורי, כדי שיהיו **שמע והבנה**, המתייחסים לעמדה הקולקטיבית, ואשר הם גם ספציפיים ורלוואנטיים באופן אקטואלי. מבחינתי, פירושו של דבר להרחיק מעבר למה שאני כעת. **שמע והבנה** עשויים להתרחש במקום שבו אני והאבחנות הקולקטיביות משתנים באמצעות טיפול (**קומפוזיציה**).

היסוד הטכני לכך הוא בנייה של הקשר מוסיקלי במישורים של *weak synaesthetics* ושל *embodied perceptions* (כפי שמכנה זאת המחקר הקוגניטיבי החדש, ובלי שביכולתי להתייחס אליו), לצד המישורים האחרים שפיתחתי באופן סטרוקטוראלי בקומפוזיציה שלי – האקוסטי, המימטי, הסמאנטי, ה'מצבי' וה'חלילי'. אני בונה את הקשרים הפולימודאליים, פותח אותם לטיפול קומפוזיטורי, ומתוך כך זוכה בעוד טכניקות אימננטיות לבניית סטרוקטורות.

במישורים של *weak-s* ול-*e-bodies* (בקיצורים שהנהגתי לקשרים הפולימודאליים ה"נ"ל), ארבעת ה-*Sad Songs* מתייחסים, מבחינת הפקת החומר, לנתונים קיימים מראש/*presets*. כותרות השירים עשויות לספק רמזים מסוימים: כאב; בדידות; "מחרוזת": יאוש חולני / צעקות מכאבי כווייה, *Les Adieux*/פְרֵדָה. באמצעות הטיפול הקומפוזיטורי שמתרחש מתוך אותם

presets, מנותבת מוסיקה שניצתת על ידיהם, אך אינה מנסה לשוב ולזמנם. דבר אינו צריך להיות 'עצוב' או 'מכאיב'. התקווה כי יש תחום חוויה מעבר לגבולות ולתנאים (גוף, תרבות...), היא כנראה האחרונה לגווע.

(קלמנס גאדנשטטר; תרגום: יובל שקד)

מרקו מומי *Almost Nowhere* לסקופון, לגיטרה חשמלית, לכלי-נקישה ולפסנתר (2014)

(Marco Momi, נולד ב-1978)

למד נגינה בפסנתר, ניצוח וקומפוזיציה בפרוג'ה (Perugia), שטראסבורג, האג, רומא, דארמשטט ופריס. עם מוריו לקומפוזיציה נמנים צ'יפארדיילו צ'ארדי (Fabio Cifariello Ciardi) ופדלה (Ivan Fedele). בשנים 2007-2010 למד ועבד ב-IRCAM בפריס.

יצירותיו זיכו אותו בפרסים בתחרויות קומפוזיציה שונות, וביניהם – ב-2008 – בפרס קרניכשטיין (Kranichstein), דארמשטט. בשנת 2010/11 היה מלחין הבית באקדמיה לאמנויות ברלין, ב-2012 בטורינו וב-2013 במילאנו. את יצירותיו מבצעים אנסמבלים נודעים בכל רחבי העולם. משנת 2008 מלמד מומי בקונסרבטוריונים שונים באיטליה. כיום הוא מלמד קומפוזיציה בקונסרבטוריון בסאסרי (Sassari).

Almost nowhere היא חלק במחזור היצירות *Almost* שאני מחבר מ-2010. אני בוחן בו את זהותי באמצעות חקר גבולותיה של קומפוזיציה. היחסים עם צליליות (שצמחו במחזור *Iconica*) נותרים כטביעת אצבעות ונעשים מוכרים, "נמל-בית" מבחירה, אשר אפשר תמיד לשוב ולצאת ממנו באופן רענן. לעקוב אחר קו באופק, המרוחק מן ההרגלים; לנסות להגיע לדבר-מה טהור, רוטט, נעלם, או אל הזיכרונות שלפני מוות (*Almost Requiem*). ביצירה *Almost Nowhere* יש אהבה לסיפור סיפורים, כציפה אורגנית של מהות בעלת תכונות נרטיביות; כנתיב של מבט בעד נוף החסר כמעט לגמרי הגדרות זמן; כצורך בשורות במקום בחרוזים. *Almost Nowhere* היא אגדה, אשר רשרוש המיקום נבחן בה שוב ושוב באמצעות תנועות פתורות ושאינן פתורות. הגדר של המסע תוחמת איזור שמתעקש להיות מוסיקלי טהור; הצורך בדיוקנות (בעיצוב ההתפתחות של סוגי האופי השונים) מקבל את התוקף שלו ממה שנותר מן הבלבול.

היצירה מוקדשת לירון דויטש ולאנסמבל ניקל.

(מרקו מומי; תרגום: יובל שקד)

אנסמבל ניקל

אנסמבל ניקל נוסד ב-2006 על ידי נגן הגיטרה ירון דויטש ונגן הסקסופונים גן לב. הוא פועל במתכונת של רביעייה קאמרית ובה סקסופון, גיטרה חשמלית, כלי נגישה ופסנתר. ההרכב עוסק בביצוע מוסיקה חדשה. יצירות נכתבות במיוחד בשבילו והוא מבצע בכורות של מלחינים ותיקים וצעירים כאחד (פיליפ אורל, מרק אנדרה, סיון כהן אליאס, ראובן סרוסי, חיה צ'רנובין ועוד).

קונצרטים של אנסמבל ניקל נערכים בישראל במרכז למוסיקה ע"ש פליציה בלומנטל בתל-אביב ובאוניברסיטת חיפה. האנסמבל השתתף בפסטיבלים למוסיקה חדשה (דונאואשינגן, דארמשטט ועוד); הפיק בשנים האחרונות את "צליל מעודכן" – פסטיבל וקורס קיץ בינלאומי להלחנה ולביצוע של מוסיקה חדשה, ואירח בישראל סולנים ומלחינים מחו"ל.

(רוני ברנר)

הקונצרט הבא:

יום רביעי, 28 בינואר 2015, 19:00, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

קונצרט אנסמבלים וסטודנטים עם סיום סמסטר א'

הכניסה חפשית

הקונצרט הבא ב"סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית":

יום ראשון, 15 במרס 2015, 14:15, אודיטוריום מוזיאון הכט

וריאציות גולדברג מאת י"ס באך, בנגינת שירה לגמן, פסנתר

הכניסה חפשית

לקבלת הזמנות לכל אירועי בית הספר לאמנויות – קונצרטים, תערוכות והצגות –
כתבו בבקשה ל- gmichal@univ.haifa.ac.il והצטרפו לרשימת התפוצה.

בית הספר לאמנויות, אוניברסיטת חיפה

המשכן לאמנויות, אוניברסיטת חיפה

